

הדר פרק שני עירובין

מסורת הש"ס

ען משפט
נֶר מְצֻוָה

סח.

מו א מדי פ"כ מהליכו
עריוון סולס כ למג
פְּנֵן הַתְּשׁׂוּעָה לְחִילָה קִרְיָה
סְמִינָה קְרִיפָה :
מו ב ג מדי סס כל' ג
וּמְגַנֵּן סס תּוֹרָה לְחִילָה
קִרְיָה פְּנֵן :

ביבטן חננאל

זה האחה איננה דוחה את
השכלה הגדולה שאליה הגיע
ולא שוי לך בן שבע
דעתית, לא בלבות רדיות
הוואיה, בין אמריהם לבי.
מעשה, בין פקודה לזרע
ואין פקודה לא רזרע
לכני מדבר כמי לה
בגירויו של חבר לא
בטשל טהרותו.
ככני דברי שכקשך
שמעון ואילו ירמיהו ולטבל
השחיטה, התאנך
משתתקחן באהנו.
איך מנקה ביהר טמא
לחליה יהו טהור. והו
וניא מושפעון גאנזער
ככני דילול איזה או
ברורה, דונע מה ברכיה
ולו מושפעו מה חברה בזון
טמאן, נסחף אחוריו
הוא טמא וטלין טהורין.
ויאו קולין שונן זו בו
ידי הצעיף על מהחין כלון,
ידי איזה איזריטס חיטוב
עד שלא ימיהו חברה. ובמי

היל אולסנרס אף שפטה
הנה, שי' לבייה היל
אית לאו אונטראיאו, ואעט
אשטייר שמת חשב
להזבזין באחד מהן
ונברור כי הוא שודר מוכן
להזבזין מוכן, והוואר
וניקא ואושטראיר שבכ'
אותם הימים היטוב שאר
ומכבים לשן לפול ומל
עליהם, אך בראב' שאולו
(לאון), כלומר כ'
ברשות בעצמה חיל
שרירובין גיט פמי נחוט
להלן לסקון יוט או אב' איסטו.
ואקסנין לית לה לאב' ואכל
חוון לאימדה דק' אכל'ה

קפן רונן, יטב בראיריאן,
ואמר לו לא אמברס
אדראן דוקה אגלה (אקס)
(קפטן) מונטג'ו הוגה הוא
ציריקס לה. קלומר כל
היהוך בו האכזב בלא
תיקון דעת, אך אמרה
דריבאנן טום פון חסמן
היא וביו זיל (בר) ובאן רון לו לא
היא ובין ואן אלן, אמר
אדם אארם דוד שר של ליטס
בתום האזהה שוניבר
שנוביגן ברן, ואחד ספוי
חדר או אבל בון סבון
ואושיבן פיטרמן, אמר
להו אוון האכזב לילס
לייש עליון
האותה שנותש וויזבון
בנה, ואלן ואובס
ואנטול לחם שוויון מון
וינפל לילון הקון.
ליה ובניאן לרבע והאך
שנובל כובען פיטרמן
לחץ, איל ביר תיכון
בקדרה לי דאסטר סבלון
רשות הדריך חצער, אמר
ליה אוון לי סטרו צ'רkt
חספואן לא דעכט
האטטנטיביון דאסטר האך
האטטנטיביון דאסטר האך

לשבות דרכך ביה מעין
לו רגע ניקיון
למיה יי' גל נחלה נמי
שים נצאל סקון למולו

מן גוֹהָן צְבָאָה וַיָּגָה דָּמָה אֲכָלָה. וְעַפְתִּי גַּמְקָס מַגְשָׁה
פֶּמַּה כְּלָמָן גַּפְמָשׁ כְּלָמָקָה קָלָו דְּכָרִים (ז' ס' 2): קָרֵי גַּבְרִי
דְּכָרִי לְגַנְגָן, גַּנְגָן מַבָּשָׂה וְכָבָשָׂה דְּכָרִי מִזְבֵּחַ: מַר. רַכְבָּה לְקָנְכָנוֹת
לְחוֹל גַּנְיָה סְמָכָה וְלְכָבָשָׂה: מַיְשָׁס. שָׁלָר גַּנְיָה סְמָכָה גַּם
מְמָנָה: קָרֵי לְגַנְגָן. תְּכִילָה רְפָתָה
כְּלָמָלְגָן גַּלְגָּלְגָּלְטָה

הנה האה שבות ואינה דוחה את השבת אף אמרה לנכרי שבות ואני דוחה את השבת אל"ו ולא שוי לך בין שבות דעתך ביה מעשה לשבות דלית ביה מעשה (ט) דהה מר לא אמר לנו כי יול אהים אל רבה בר בב חנן לאבוי מבואה דעתך ביה תרי גבריו רברבי רבנן לא יהדי ביה לא עירוב ולא שיתוף אל מאן נבדך (ט) מר לאו אורה אנה טרידנא בגנרטאי אינחו לא משנחו ווי אנקן לוי פירא בסלא כוין דאי בעו לה מינאי ולא אפשר ליתחבה נהלייהו בטיל שיתוף דתנייא "אחד מבני מבוי שביקש אין ושמן ולא נתנו לו בטיל השיתוף ונקן להו מוד רביעעה דהלא בחבריא תניא אין מישתפין באוצר והא תניא ימשתפין אמר רב אושעאי ל"ק הא ב"ש הא ב' ב"ה דרתנן יימת בבית לו פחחים הרבה בולן טמא נפהח אחד מזון הווא טמא וכולן מהוון חישב להוציאו באחד מהן או בחלון שיש בו אוכבעה על אוכבעה מציל על כל הפתחים בולן בית שםאי אומרים הווא שורשב עד שלא מות המת וב"ה אומרים אף משימות המת ההוא יונק דרישתך חמימותה אמר להו רבא נישליה לאמיהוי או צרכא יניחום ליה נכרי אנג אמיה אמר לה רב מרשיא לרבא אמיה קא אכלת תמיי אל אמרו תונבא בעלמא הוא רנקט לה ההוא יונק דרישתך חמימותה אמר להו רבא פנו לי מאני מבוי להו הא חזר אל רבينا לרבא וזה אמר גברי לבני נשי ואיזיל ואיתיב החטם איבטיל שמואל אין ביטול רשות מהצד להצד אמר להה אנה כר' יוחנן סבירא לי ביטול יש ביטול מחצץ להצד ואיל סבר לה מוד כשםואל ניחיב

סימן חותם נזכר נלבשונו בפתקן יוכן כל בפקודתו זו וילקי נטי ובעומת דחלה ממנה הולג גל סטא חותם נפורה כל כך נפלא ווונן וסכלה מתחה כל כך קס קס לחו מועל וובי נדי' א' חס גל טומה צבלי' נקס עירוג דהה נסוף פירקון (ט) ומי פראקן הולג מעהה קסנה נז' סמם נמלו' א' דעל גל סדי ציטומן פירקונס (ט) וויל יושל ציטומן מסוס דלה לפקן ושייל דרכ פמחיט למאוי מיטו' וא' קסול לדלאפין מיכרלינו דמיטו' מאנטפין צונזר זוט נלה' נמי' פירקן ממני' דנע'א' ג' סטיטא צוות עס צעפני' וכמה מצוות דלה גשו האגה נכל' נקס עירוג' ועד' קסיל' דעם עיין מהקצת לעאל לא' פמחיטים לממחיט' דעריגו': א' צדרבה נחטטו' לה אגב איטיה. פירקן נפלך קמל' דגינען (וז' ח' דאס פירקן):
הנה

גלוין הש"ס

לעוי רשי

